

[Hassing-Jørgensen.]
sættelse af Bygningerne. Det vil sikkert ogsaa være en yderst ønskelig Foranstaltning. Skulde saa ogsaa dette gaa forud for Prioriteterne? Jeg har hørt Folk tale om, at det vilde være meget ønskeligt, om man kunde hjælpe en stor Del Landmænd til at forny deres Besætning, hvilket ogsaa utvivlsomt vilde være en Forbedring af Landbrugsejendommenes Rentabilitet. Skulde dette saa ogsaa kunne gaa forud? Jeg er sikker paa, at der findes talrige Medlemmer her i Salen, som vil kunne opfinde nye Forbedringer.

Jeg har altid ment, at det var en naturlig Forudsætning for den udmærkede Realkreditordning vi har, at enhver Mand for sig holder Orden paa sin Ejendom, at han sørger for, at den er i god Stand, sørger for Jordens rette Behandling, sørger for, at Bygninger, Stalde og Opbevaring af Gødning o. s. v. ikke forsømmes, ligesom han jo ogsaa udtrykkeligt er forpligtet til at opretholde en passende Besætning. Jeg frygter for, at man ved at tillade Opfyldelsen af disse naturlige Forudsætninger ved Hjælp af Laan vil undergrave Tilliden til Realkrediten og derved fremkalde lavere Kurser paa Kreditforeningsobligationerne, hvilket igen vil blive til meget stor Skade for alle de nye Laantagere, som melder sig.

Nu skal jeg gøre den Indrømmelse, at de Laan, der her er Tale om, ikke betyder saa forfærdelig meget. Det er altsaa principielle Indvendinger, jeg gør. Det er en principiel Advarsel, jeg tillader mig at fremsætte over for det høje Ting ved at stille disse Ændringsforslag, og jeg vil med stor Interesse høre, hvad den højtærede Landbrugsminister og maaske Partiernes Ordførere vil sige derom.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (*Bording*): Jeg takker Udvalgsflertallet for Tilslutningen til Forslaget, som det foreligger, og beklager, at Mindretallet ikke har kunnet tiltræde det i den Affattelse, jeg har givet det. Jeg maa udtale, at jeg ikke kan modtage Mindretalsændringen om, at § 7 skal udgaa. Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen talte om Samarbejde, men skønt det ærede Medlem indrømmede, at Forslaget her giver en meget stor Støtte

til Landmændene med Laan paa meget billige Vilkaar, fuldkommen rentefrie og med meget rimelige Afdragsvilkaar, kunde det ærede Medlem ikke gaa med til, at man ogsaa samtidig tager Hensyn til den anden Side, til Arbejderne. Ja, jeg forstaar jo, at en saadan kynisk Betragtning kan gøres gældende, men det vil vist være meget vanskeligt at faa nogen til at indrømme, at det har noget som helst med Ønske om Samarbejde at gøre, naar man stiller sig paa et saadant Standpunkt.

Jeg synes, det er ganske rigtigt at gaa med til en Støtte til Landmændene som den, der her er Tale om, baade af Hensyn til Landmændene og af Hensyn til Samfundets Interesse i Udnyttelsen af de Raastoffer, vi har. Men naar man gør det — og det er ikke ubetydelige Beløb, der paa denne Maade bliver tildelt Landbruget —, maa man ogsaa tage Hensyn til den anden Side og medtage den Bestemmelse, som er indført i § 7. Ellers vil det efter min Opfattelse være helt ved Siden af, naar man taler om Samarbejde. Naar man vil tage Fordelene for sig og lægge Besværlighederne paa de andre, kan man naturligvis nok tale om Samarbejde, men det bliver ikke i fjerneste Maade Samarbejde i Handling.

Det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, kan jeg heller ikke modtage. Vi er enige om ved denne Lovgivning at give en Støtte til Landmænd, der ikke har saa godt Raad til at foretage saadanne Forbedringer i deres Bedrift, som enhver maa erkende er gavnlige, og man gør det ikke alene for den enkelte Landmands Skyld, men ogsaa fordi man mener, at Samfundet er interesseret i at faa denne Foranstaltning gennemført. Men man gennemfører ikke dette for at sikre og forbedre Kreditorernes Forhold, og det er det, der vil ske, dersom man imødekommer det ærede Medlems Ønske. Det vil ske for en Række Kreditorer, der har anbragt Penge ret yderligt i Landbrugsejendomme, som har betydelige Mangler paa dette Omraade. Naar Staten yder disse rentefrie Laan, vil det betyde en Forbedring af disse Ejendomme, som naturligvis vil medføre, at disse Kreditorers Stilling bliver ganske betydeligt forbedret, og det ligger helt uden for Lovens Formaal.

Jeg er absolut af den Opfattelse, at